Lekcja z Księgi Jozuego 6:8-20

Upadek Jerycha

Złoty tekst:

> *„Wiarą mury Jerycha upadły, gdy je obchodzono przez siedem dni”* – Hebr. 11:30.

Dawno już przed tym Chananejczycy zostali przeklęci! Dawno przed tym ziemia ich była obiecana dzieciom Abrahama, Izaaka i Jakuba! A teraz nadszedł słuszny czas na wypełnienie tej obietnicy, a miejsce, gdzie Izraelici wkroczyli do ziemi chananejskiej, było blisko miasta Jerycho. Miasto to było przeklęte, czyli potępione; czas jego sądu nadszedł, podobnie jak czterysta lat wcześniej na miasto Sodomę, które znajdowało się w tej samej bogatej, żyznej dolinie. Jednakowoż dla pewnego celu Bóg zmienił metodę sądu. Tak jak sodomitów uczynił ilustracją na tych, co poniosą wieczne zatracenie, czyli wtórą śmierć (Judy 7), podobnie w wybiciu mieszkańców Jerycha było pokazane, jak to on „stary człowiek” naszej upadłej natury ma być zniszczony przez nas jako Nowe Stworzenia pod dowództwem i instrukcją rzeczywistego Jozuego, czyli Jezusa.

Nic nie mogło być rozpoczęte, czyli nikt nie mógł walczyć przeciwko Jerychu aż najpierw byli obrzezani, co figurowało obrzezkę serca, czyli wyrzucenie, wycięcie z serc prawdziwych Izraelitów wszelkiego upodobania do grzechu. Następna lekcja pokazana w tym obrazie była, że nasza moc do pokonania cielesnych pożądań (reprezentowanych w jerychończykach) musi pochodzić od Boga. Cielesne upodobania i pożądania są osłonione silnymi murami (czyli wolą ciała), które muszą być zburzone, zanim my, jako Nowe Stworzenia, możemy pokonać naszą cielesną naturę, nasze skażone upodobania i namiętności.

Moc Boża w tym obrazie pokazana była w upadku murów Jerycha; lecz zanim to nastąpiło, wiara obrzezanych stała się czynną, jak to okazało się w ich obchodzeniu miasta przez siedem dni, a w siódmym dniu obeszli je siedem razy, co przedstawiało zupełność. Następnie wybicie jerychończyków przedstawiało zwycięstwo prawdziwych Izraelitów nad samowolą, samolubstwem i nad wszelkim nieprzyjacielem Nowego Stworzenia; albowiem te są sobie przeciwne i jedno z tych dwóch musi umrzeć. – (Porównaj z Gal. 5:16-17).

W Jerychu wszystko było przeklęte, potępione i skazane na zagładę, podobnie wszystko w naszej cielesnej naturze jest potępione i musi być wygładzone. To znaczy, że każdy działający wpływ i każda zasada upadłej natury muszą być zburzone.

> „Umartwiajcie (zabijcie) tedy członki wasze, które są na ziemi; wszeteczeństwo, nieczystość, namiętność, złą pożądliwość i łakomstwo, które jest bałwochwalstwem” (Kol. 3:5-10).

Jednakowoż zachowanie Rachaby (która później przez małżeństwo włączona została do pokolenia Judy, stała się prozelitką i miała ten zaszczyt być jedną z przodkiń naszego Pana) pokazuje w figurze, iż niektóre z naszych członków lub władz, będące dawniej nieprzyjaciółmi nowej natury, mogą być tak przemienione, że zamiast sługami grzechu mogą stać się sługami sprawiedliwości przez zupełne poświęcenie. Na przykład talent mowy, pisania, nauczania itd., poprzednio używane w służbie Szatana lub grzechu, mogą być uznane za umarłe i ożywione przez wiarę w oną wielką ofiarę za grzechy, co również powinno być ilustrowane w figurze i rzeczywiście spostrzegamy, że było to pokazane w tym, że Rachab współdziałała z wiarą i wywiesiła czerwony sznur u okna (Joz. 2:18).

Martwe kosztowności, jak złoto, srebro, miedziane i żelazne naczynia itp. były również poświęcone, lecz nie na zniszczenie, ale przeznaczone zostały do służby Pańskiej. Tak samo ma być z prawdziwymi Izraelitami duchowymi; nie tylko, że ich cielesne władze służące grzechowi mają być zniszczone, ale i posiadłości ich mają być poświęcone do Pańskiej służby; ich kosztowności byłyby przedstawione w złocie i srebrze, a zwykłe posiadłości w miedzianych i żelaznych naczyniach. – Wszystko musi być poświęcone, jako należące do Pana, a jakiekolwiek przywłaszczenie tych rzeczy do celów samolubnych sprowadza przekleństwo, co pokazane było w grzechu Achazn, który z łupów Jerycha przywłaszczył sobie nieco złota, srebra i piękny płaszcz babiloński. W rezultacie tego łakomstwa on ściągnął na siebie zniszczenie oraz chwilowe utrapienie na całego Izraela. Tak samo pomiędzy duchowymi Izraelitami łakomstwo na złoto, srebro i piękne szaty babilońskie jest największą oznaką duchowej słabości i prowadzi wielu do zniszczenia.

> „Albowiem korzeń wszystkiego złego jest miłość pieniędzy, których niektórzy pragnąc pobłądzili od wiary i poprzebijali się wieloma boleściami. Bo którzy chcą być bogatymi, wpadają w pokuszenie, w sidło i w wiele głupich i szkodli-

> wych pożądliwości, które pogrążają ludzi na zatracenie i zginienie. Ale ty, człowiecze Boży, chroń się takich rzeczy, a naśladuj sprawiedliwości, pobożności i cichości” (1 Tym. 6:9-10).

Trąbienie w trąby przez kapłanów może pięknie przedstawiać ogłaszanie Prawdy Słowa Bożego przeciwko grzechowi, a także Boskie zapewnienie do Jego ludu, że On jest zdolny i gotowy dać zwycięstwo Nowym Stworzeniom nad ich cielesnymi pożądliwościami. Gdy zrozumiemy zapewnienie Słowa Bożego i będziemy mieć silną wiarę w takowe, to będziemy w stanie połączyć nasz okrzyk zwycięstwa z głosem trąb i zobaczymy, jak zapora samowoli upadnie przed nami.

Watch Tower
R-300 (1907 r.)
„Straż”